

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอข้อมูลที่ได้จากการเปรียบเทียบ การปฏิบัติценและความพึงพอใจของผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกที่ถูกจำกการเคลื่อนไหว ในกลุ่มที่ได้รับ การปฏิบัติการพยาบาล ตามทฤษฎีการบรรลุคุณมุ่งหมายของคิง กับกลุ่มที่ได้รับการปฏิบัติการพยาบาล ตามปกติ ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างประชากร

ตอนที่ 2 การศึกษาและเปรียบเทียบการปฏิบัติценและความพึงพอใจของผู้ป่วยศัลยกรรม กระดูกที่ถูกจำกการเคลื่อนไหว ในกลุ่มที่ได้รับการปฏิบัติการพยาบาลตามทฤษฎีการบรรลุคุณมุ่งหมาย ของคิง กับกลุ่มที่ได้รับการปฏิบัติการพยาบาลตามปกติ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบปริมาณของผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก ที่ต่อการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล กับการปฏิบัติценและความพึงพอใจของผู้ป่วยศัลยกรรม กระดูกที่ถูกจำกการเคลื่อนไหว

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาลตามทฤษฎี การบรรลุคุณมุ่งหมายของคิง

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่อไปนี้ ผู้วิจัยได้นำสัญลักษณ์ทางสถิติมาใช้ ดังต่อไปนี้

X	หมายถึง	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
MIN	หมายถึง	ค่าคะแนนต่ำสุดของกลุ่มตัวอย่างประชากร
MAX	หมายถึง	ค่าคะแนนสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างประชากร
F	หมายถึง	ค่าทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างหลายกลุ่ม
P	หมายถึง	ระดับความมั่นยำสำคัญ

- R หมายถึง ค่าล้มประลิที่ความสัมพันธ์ของตัวแปร
- t หมายถึง ค่าทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม
ตัวอย่าง 2 กลุ่ม

ตอนที่ 1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างประชากร

ตารางที่ 1 แสดงลักษณะตัวอย่างประชากรในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเป็นรายคู่ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งพยาธิสภาพของการบาดเจ็บ และประสบการณ์ การเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

คู่ที่	เพศ	อายุ (ปี)		ระดับการศึกษา		พยาธิสภาพ		ประสบการณ์	
		ทดลอง	ควบคุม	ทดลอง	ควบคุม	ทดลอง	ควบคุม	ทดลอง	ควบคุม
1	หญิง	60	65	ไม่ได้เรียน	ไม่ได้เรียน	ตื้นขา	ตื้นขา	มี	
2	หญิง	37	34	อุดมศึกษา	อุดมศึกษา	ปลายขา	ปลายขา	มี	
3	หญิง	37	34	ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	สะโพก	สะโพก	มี	
4	หญิง	53	54	ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	ตื้นขา	ตื้นขา	ไม่มี	
5	ชาย	25	22	มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	เข่า	เข่า	ไม่มี	
6	ชาย	42	38	ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	ปลายขา	ปลายขา	มี	
7	ชาย	19	20	ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	ปลายขา	ปลายขา	ไม่มี	
8	ชาย	32	33	ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	เข้า	เข้า	มี	
9	ชาย	24	24	มัธยมปีที่ 6	ประถมปีที่ 6	ปลายขา	ปลายขา	ไม่มี	
10	ชาย	27	27	ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	เข่า	เข่า	มี	
11	ชาย	21	17	ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	ตื้นขา	ตื้นขา	ไม่มี	
12	ชาย	31	32	มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	ตื้นขา	ตื้นขา	ไม่มี	
13	ชาย	42	38	ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	เข้า	เข้า	มี	
14	ชาย	51	51	ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	ตื้นขา	ตื้นขา	มี	
15	หญิง	53	48	ไม่ได้เรียน	ไม่ได้เรียน	ปลายขา	ปลายขา	ไม่มี	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

คั่ง	เพศ	อายุ (ปี)		ระดับการศึกษา		พยาธิสภาพ		ประสบการณ์	
		ทดลอง	ควบคุม	ทดลอง	ควบคุม	ทดลอง	ควบคุม	ทดลอง	ควบคุม
16	หญิง	26	23	มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	ลําไนก	ลําไนก	ไม่มี	
17	หญิง	16	15	ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	ลําไนก	ลําไนก	ไม่มี	
18	หญิง	60	57	ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	ลําไนก	ลําไนก	มี	
19	ชาย	45	49	ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	ตื้นชา	ตื้นชา	ไม่มี	
20	ชาย	42	41	ประถมศึกษา	ประถมศึกษา	ตื้นชา	ตื้นชา	มี	
21	ชาย	15	15	ไม่ได้เรียน	ประถมศึกษา 1	ปลายชา	ปลายชา	ไม่มี	

จากตาราง แสดงว่า ตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่ทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เป็นเพศชายกลุ่มละ 13 คน และเพศหญิงกลุ่มละ 8 คน มีอายุระหว่าง 15-30 ปี และ 31-45 ปี จำนวน 8 คน เท่ากันในแต่ละกลุ่ม ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา เป็นกลุ่มทดลองจำนวน 13 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 15 คน ผู้ป่วยมีตำแหน่งพยาธิสภาพของการบาดเจ็บที่ตื้นชามากที่สุด จำนวน 7 คนเท่ากันในแต่ละกลุ่ม และเป็นผู้ป่วยที่มีประสบการณ์และไม่มีประสบการณ์การเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล จำนวน 10 คน และ 11 คนเท่ากัน ทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อที่ 2 การวิเคราะห์และเบริยบเทียบการปฏิบัติตนและความพึงพอใจของผู้ป่วยคัดยกรรรม
กระดูกที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหว ในกลุ่มที่ได้รับการปฏิบัติการพยาบาลตามทฤษฎี
การบรรลุจุดมุ่งหมายของคิง กับกลุ่มที่ได้รับการปฏิบัติการพยาบาลตามปกติ

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยการปฏิบัติตนและความพึงพอใจของผู้ป่วยคัดยกรรรมกระดูก
ในตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

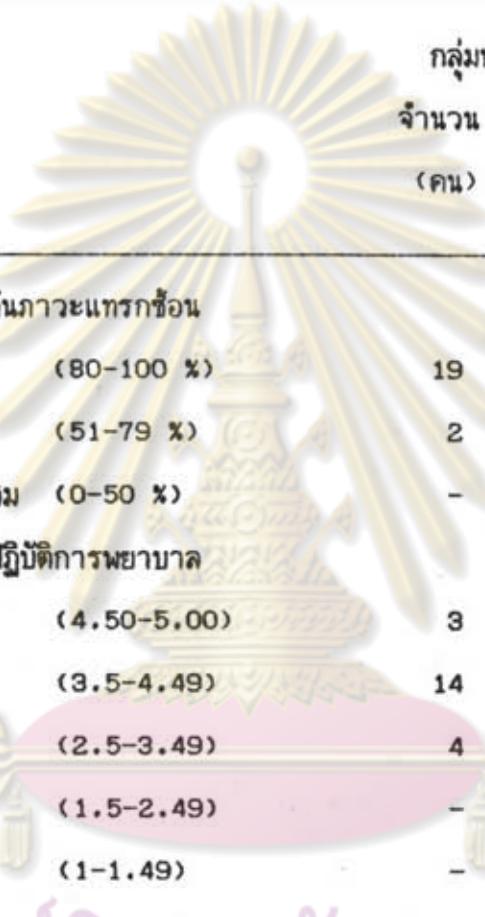
	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อน	3.5286	0.272	2.7333	0.467	6.74***
ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติการพยาบาล	4.0216	0.447	3.43632	0.593	3.45***

หมายเหตุ *** $P < .001$

จากตาราง แสดงว่า ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนและความพึงพอใจ
ต่อการปฏิบัติการพยาบาลของผู้ป่วย คัดยกรรรมกระดูกในตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ศูนย์วิทยทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกที่จำกัดการเคลื่อนไหว
จำแนกตามระดับการปฏิบัติตน เพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อน และความพึงพอใจ
การปฏิบัติการพยาบาล

	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
	(คน)		(คน)		
การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อน					
เหมาะสม	(80-100 %)	19	90.48	5	23.86
ปานกลาง	(51-79 %)	2	9.52	15	71.41
ไม่เหมาะสม	(0-50 %)	-	-	1	4.71
ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติการพยาบาล					
มากที่สุด	(4.50-5.00)	3	14.29	1	4.76
มาก	(3.5-4.49)	14	66.66	8	38.10
ปานกลาง	(2.5-3.49)	4	19.05	12	57.14
น้อย	(1.5-2.49)	-	-	-	-
น้อยที่สุด	(1-1.49)	-	-	-	-

จากการ แสดงว่า การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนของตัวอย่างประชากร
กลุ่มทดลองส่วนใหญ่อยู่ในระดับเหมาะสม และตัวอย่างประชากรกลุ่มควบคุม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ
เหมาะสมปานกลาง

ส่วนความพึงพอใจต่อการปฏิบัติการพยาบาล ตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีความ
พึงพอใจในระดับมาก และตัวอย่างประชากรกลุ่มควบคุม ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจระดับปานกลาง

ตารางที่ 4 การทดสอบค่าเฉลี่ย การปฏิบัติตนและความพึงพอใจของผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก
จำแนกตามกลุ่มและเพศ

	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อน					
เพศชาย	3.5154	0.225	2.6577	0.380	7.00***
เพศหญิง	3.3500	0.352	2.8562	0.589	2.86*
ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติการพยาบาล					
เพศชาย	3.8966	0.476	3.3881	0.569	2.45*
เพศหญิง	4.2330	0.316	3.5852	0.699	2.54*

หมายเหตุ * P < .05 *** P < .001

จากตาราง แสดงว่า ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนและความพึงพอใจต่อการปฏิบัติการพยาบาลของผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก ในshawang ประชากรกลุ่มทดลอง เพศชายและกลุ่มควบคุมเพศชาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .05 ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยการปฏิบัติตน เพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนและความพึงพอใจต่อการปฏิบัติการพยาบาล ในshawang ประชากรกลุ่มทดลอง เพศหญิง และกลุ่มควบคุม เพศหญิง มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยการปฏิบัติตนและความพึงพอใจของผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก
ในตัวอย่างประชากรเพศชายและเพศหญิง

	เพศชาย		เพศหญิง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อน ของผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก	3.0865	0.534	3.2031	0.590	-0.66
กลุ่มทดลอง	3.5154	0.225	3.5500	0.352	-0.82
กลุ่มควบคุม	2.6577	0.380	2.8562	0.589	-0.94
ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติการพยาบาล ของผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก	3.6399	0.575	3.9091	0.596	-1.45
กลุ่มทดลอง	3.8916	0.476	4.2330	0.316	-1.79
กลุ่มควบคุม	3.3881	0.569	3.5852	0.699	-0.73

จากตาราง แสดงว่า ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติตนและความพึงพอใจของผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก ของเพศชายและเพศหญิง จำแนกตามตัวอย่างประชากรทั้งหมด และจำแนกตามตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

**คุณวิทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 6 วิเคราะห์ความลับมั่นใจระหว่างการปฏิบัติคนเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อน
และความผึงพอใจต่อการปฏิบัติการพยาบาลของประชารถในกลุ่มทดลอง ($n = 21$)

	\bar{X}	S.D	MIN	MAX	Pearson's R
การปฏิบัติคน	3.131	0.552	1.90	3.85	0.4557**
ความผึงพอใจ	3.742	0.590	2.77	4.89	

หมายเหตุ ** $P < .01$

จากตาราง แสดงว่า การปฏิบัติคนเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนมีความลับมั่นใจในทางบวกกับความผึงพอใจต่อการปฏิบัติการพยาบาล อย่างมั่นยำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์สหลัมพันธ์ เท่ากับ 0.4557

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**หัวที่ 3 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบภูมิริยาตอบสนองต่อการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล
ของผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกในกลุ่มทดลอง**

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์บภูมิริยาตอบสนองของผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกต่อการเข้ารับการรักษา^{*}
ในโรงพยาบาล เป็นรายด้าน ($n=21$)

บภูมิริยาตอบสนองของผู้ป่วย	คะแนน	ผลลัพธ์ของคะแนน	\bar{X}	S.D.	ระดับบภูมิริยา	ตอบสนอง
(คะแนน)	(คะแนน)	(คะแนน)				
การรับรู้ต่อการเจ็บป่วย	6	2-6	0.8016	0.2015	มาก	
การรับรู้ด้านการปฏิสัมพันธ์	5	1-5	0.7524	0.2182	ปานกลาง	
การรับรู้ด้านการสื่อสาร	6	2-6	0.7143	0.1306	ปานกลาง	
บทบาทของพยาบาลที่ผู้ป่วย	6	2-6	0.8413	0.1235	มาก	
คาดหวังในการปฏิบัติการพยาบาล						
การเจริญเติบโตและพัฒนาการ	6	2-6	0.8175	0.1893	มาก	
การรับรู้ด้านเวลา	6	2-6	0.7302	0.1765	ปานกลาง	
การรับรู้ด้านระยะห่าง	7	1-6	0.4286	0.2213	ต่ำ	
ภาวะเครียดของผู้ป่วย	10	0-6	0.1381	0.1717	ต่ำ	

ศูนย์วิทยทรพยากร
หมายเหตุ $\bar{X} = 0-0.49$ หมายถึง มีบภูมิริยาตอบสนองระดับต่ำ^{*}
 $\bar{X} = 0.50-0.79$ หมายถึง มีบภูมิริยาตอบสนองระดับปานกลาง
 $\bar{X} = 0.80-1.00$ หมายถึง มีบภูมิริยาตอบสนองระดับมาก

จากตาราง แสดงว่า ผู้ป่วยคัลยกรรมกระดูก มีปฏิกริยาตอบสนองต่อการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลอยู่ในระดับมาก มี 3 ด้าน คือ ด้านบทบาทของพยาบาล ที่ผู้ป่วยคาดหวังในการปฏิบัติการพยาบาล การเจริญเติบโตและพัฒนาการ และการรับรู้ต่อการเจ็บป่วยตามลำดับ ปฏิกริยาตอบสนองอยู่ในระดับปานกลาง มี 3 ด้าน คือ การรับรู้ด้านการปฏิสัมพันธ์ การรับรู้ด้านเวลาและการรับรู้ด้านการสื่อสาร ตามลำดับ ส่วนปฏิกริยาตอบสนองอยู่ในระดับต่ำ มี 2 ด้าน คือ การรับรู้ด้านระยะห่าง (ขอบเขตของบุคคล) และภาวะเครียดของผู้ป่วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 การทดสอบค่าเฉลี่ย ของปฏิกริยาตอบสนองเป็นรายตัวน ของผู้ป่วยตัวยกรรรมกรายดูก
จำแนกตามอายุ

ปฏิกริยาตอบสนอง	อายุ	n (คน)	\bar{X}	S.D.	F
การรับรู้ต่อการเจ็บป่วย					
	15-30 ปี	8	0.8333	0.1178	0.7652
	31-45 ปี	8	0.17856	0.2475	
	46-60 ปี	5	0.6944	0.2022	
การรับรู้ต้านการปฏิสัมพันธ์					
	15-30 ปี	8	0.8575	0.1391	4.7667*
	31-45 ปี	8	0.7719	0.1665	
	46-60 ปี	5	0.5666	0.2134	
การรับรู้ต้านการสื่อสาร					
	15-30 ปี	8	0.7083	0.1381	1.0428
	31-45 ปี	8	0.7380	0.1214	
	46-60 ปี	5	0.5833	0.2846	
บทบาทของพยาบาลที่ผู้ป่วยคาดหวัง					
ในการปฏิบัติการพยาบาล					
	15-30 ปี	8	0.8124	0.1301	6.4102**
	31-45 ปี	8	0.8333	0.1260	
	46-60 ปี	5	0.8333	0.9624	
การเจริญเติบโตและพัฒนาการ					
	15-30 ปี	8	0.9166	0.8334	8.4654**
	31-45 ปี	8	0.8571	0.1649	
	46-60 ปี	5	0.6277	0.1145	

ศูนย์วิทยบรหพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ปฏิกรรมยาตอนลอนง	อายุ	n (คน)	\bar{X}	S.D.	F
การรับรู้ด้านเวลา					
15-30 ปี	8	0.6666	0.1863	1.6933	
31-45 ปี	8	0.8094	0.1388		
46-60 ปี	5	0.7777	0.785		
การรับรู้ด้านระยะห่าง					
15-30 ปี	8	0.5207	0.2939	0.3390	
31-45 ปี	8	0.4047	0.2651		
46-60 ปี	5	0.4666	0.1247		
ภาวะเครียดของผู้ป่วย					
15-30 ปี	8	0.1750	0.1561	1.4903	
31-45 ปี	8	0.4257	0.7284		
46-60 ปี	5	0.1833	0.2192		

หมายเหตุ * $P < .05$ ** $P < .01$

จากการ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของปฏิกรรมยาตอนลอนง ในด้านการรับรู้ ด้านการปฏิสัมพันธ์ จำแนกตามอายุ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บทบาทของพยาบาลที่ผู้ป่วยคาดหวังในการปฏิบัติการพยาบาลและการเจริญเติบโตและพัฒนาการ จำแนกตามอายุพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการรับรู้ต่อการเจ็บป่วย การรับรู้ด้านการสื่อสาร การรับรู้ด้านเวลา การรับรู้ด้านระยะห่างและภาวะเครียดของผู้ป่วย จำแนกตามอายุ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 9 วิเคราะห์ความลับน้อยระหว่างการปฏิบัติคนเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อน
ของผู้ป่วยต้อต้อกรรมกระดูก และปฏิบัติยาของส่องท่อการเข้ารักษา
ในโรงพยาบาลของผู้ป่วยในกลุ่มทดลอง จำนวนเป็นรายค้าน ($n = 21$)

	S	P	I	C	R	G	T	SP	ST
S = การปฏิบัติคน	1.000								
P = การรักษาต้อ	0.1695	1.000							
การเจ็บป่วย									
I = การปฏิล้มพัง	0.4877*	0.3429	1.000						
C = การสื้อสาร	0.4995*	0.2186	0.3174	1.000					
R = ไข้നາກที่	-0.1190	-0.1570	-0.2330	0.2340	1.000				
คาดหวัง									
G = การเจริญเติบโต	0.1550	0.3502	0.4649*	0.4814*	0.1246	1.000			
และพัฒนาการ									
I = เวลา	-0.2367	-0.1728	-0.0469	-0.3783	-0.0240	-0.1380	1.000		
SP = ระยะทาง	0.1306	-0.2135	-0.0296	-0.0824	-0.3925	-0.1136	0.000	1.000	
ST = ภาวะเครียด	-0.2066	-0.1560	-0.1360	0.0637	-0.0543	-0.1087	-0.3003	0.1692	1.000

หมายเหตุ * $P < .05$

S หมายถึง การปฏิบัติคนเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตาราง แสดงว่า การปฏิบัติคนเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนของผู้ป่วยต้อต้อกรรมกระดูก มีความลับน้อย
ในทางนวัตกรรมด้านปานกลาง กับการรักษาต้อค้านการปฏิล้มพัง และการรักษาต้อค้านการสื้อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
ป้องกันภาวะแทรกซ้อนของผู้ป่วยกับการรักษาต้อค้านอื่น ๆ ออยู่ในระดับปานกลางและต่ำ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยอื่นของส่องต่อการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลของผู้ป่วยในกลุ่มทดลอง
จำนวนเป็นรายค้าน ($n = 21$)

=====

SA	P	I	C	R	G	T	SP	ST
----	---	---	---	---	---	---	----	----

SA = ความพึงพอใจ 1.000

P = การรับรู้ต่อ 0. -2730 1.000
การเจ็บป่วย

I = การปฏิสัมพันธ์ -0.3152 0.3429 1.000

C = การลือลาร 0.3189 0.2186 0.3174 1.000

R = ข้อหาก็ 0.1204 -0.1570 -0.2330 0.2340 1.000
ความหวัง

G = การเจริญเติบโต 0.0222 0.3502 0.4649* 0.4814* 0.1276 1.000

และพัฒนาการ

I = เลา 0.2365 -0.1728 -0.0469 -0.3743 -0.0240 -0.1330 1.000

SP = ระยะทาง -0.1189 -0.2135 -0.0296 -0.0824 -0.3925 -0.1136 0.000 1.000

ST = ภาระเครียด -0.2334 -0.1560 -0.1360 0.0637 -0.0543 -0.1087 -0.3003 0.1692 1.000

=====

หมายเหตุ * $P < .05$

จากตาราง แสดงว่า ความลับนั้นที่ระหว่างความพึงพอใจต่อการปฏิบัติการพยาบาล
กับการรับรู้ทุกค้านมีความลับนั้นที่ในระดับต่ำ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิจัยการพยาบาล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาลตามทฤษฎีการบรรลุจุดมุ่งหมาย (ตารางในภาคผนวก)

4.1 ผลการวิเคราะห์ความสามารถของผู้ป่วยในการปฏิบัติการพยาบาลตามทฤษฎีการบรรลุจุดมุ่งหมายของคิง (ตารางที่ 11) พบว่า ผู้ป่วยมีความสามารถด้านมากในชั้นตอนการออกจุลทรรศน์หมายการพยาบาลระดับปานกลาง ในชั้นตอนการออกกิจกรรมการพยาบาล และการแสดงเหตุผลในสิ่งที่ทำให้เกิดปัญหาและรับทราบความสุขลสมัยได้ถูกต้อง และระดับต่ำในชั้นตอนการออกน้ำทูทางและความต้องการการปฏิบัติการพยาบาล (ค่าเฉลี่ย 0.905, 0.619, 0.551 และ 0.333 ตามลำดับ)

4.2 ผู้ป่วยเพื่อขยายกับเพศหญิงต่างกัน มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาลตามทฤษฎีการบรรลุจุดมุ่งหมายของคิง ในทุกชั้นตอน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผู้ป่วยที่มีกลุ่มอายุ 15-30 ปี 31-35 ปี และ 46-60 ปี ค่าเฉลี่ยความสามารถในชั้นตอนการนักจุลทรรศน์หมายการพยาบาล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ตารางที่ 12-15)

4.3 ระยะเวลาเฉลี่ยของการบรรลุจุดมุ่งหมาย การปฏิบัติการพยาบาล ในการป้องกันภัยแทรกซ้อนของผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก เกี่ยวกับระบบการหายใจ ระบบการไหลเวียน ระบบกล้ามเนื้อและกระดูก ระบบผิวนัง ระบบทางเดินอาหาร ระบบการขับถ่ายและภาวะจิตสังคม โดยรวมพบว่า ชั้นตอนที่ใช้เวลาอยู่ที่สุด คือ การรับรู้และแปลความหมายของข้อมูล ซึ่งใช้เวลาสูงสุด 2 วัน และเวลาเฉลี่ยเท่ากัน 1.197 วัน รองลงมาคือ ชั้นตอนการกำหนดน้ำทูทางและความต้องการการปฏิบัติการพยาบาล ใช้เวลาเฉลี่ยเท่ากัน 1.231 วัน ส่วนชั้นตอนที่ใช้เวลามากที่สุด คือ การคิดค้นวิธีการปฏิบัติการพยาบาล ใช้เวลาเฉลี่ย 1.503 วัน (ตารางที่ 16)

4.4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการปฏิบัติกิจกรรมตามแผนการพยาบาลตามทฤษฎีการบรรลุจุดมุ่งหมายจำแนกตามระดับปฏิกริยาตอบสนองของผู้ป่วย (ตารางที่ 17-20) ชั้นตอนการแสดงเหตุผลในสิ่งที่ทำให้เกิดปัญหาและรับทราบความสุขลสมัยได้ถูกต้องตามเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ กลุ่มที่มีระดับปฏิกริยาตอบสนองแตกต่างกัน ด้านการรับรู้ด้านการปฏิสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติ กิจกรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ชั้นตอนการออกน้ำทูทางและความต้องการการปฏิบัติการพยาบาล กลุ่มที่มีปฏิกริยาตอบสนองแตกต่างกันในด้านการรับรู้ด้านการปฏิสัมพันธ์

ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติกิจกรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การรับรู้ด้าน
ระยะห่าง ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติกิจกรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ขั้นตอนการนักจุดมุ่งหมายการพยาบาล กลุ่มที่มีปฏิบัติรายตอนลอนองแตกต่างกัน ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติ
กิจกรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขั้นการนักกิจกรรมการพยาบาล
กลุ่มที่มีระดับปฏิบัติรายตอนลอนองแตกต่างกันในด้านการรับรู้ด้านการปฏิสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติ
กิจกรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การรับรู้ด้านระยะห่างรอบตัว
ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติการพยาบาลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย